

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118208610
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118208610.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v spore žalobkyne: T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, L., zastúpená: JAVOR-TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO: 36 264 750, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o náhradu škody, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava, č. k. 12C/61/2018 - 329 zo dňa 29. marca 2022, voči výroku II., takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania (II. výrok) ruší a vec sa mu v zrušenej časti vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,84 %.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 22.10.2018 (správne malo byť 19.10.2018 - pozn. odvolacieho súdu) sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplata náhrady škody vo výške 11.689,58 eur s príslušenstvom. Nárok žalobkyňa uplatňovala zo vzniknutej dopravnej nehody zo dňa 12.01.2017, z ktorej bola trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 1T/22/2018 - 274 zo dňa 19.03.2018 uznaná vinnou vodička motorového vozidla poisteného zo zodpovednosti za spôsobenú škodu v čase vzniku dopravnej nehody u žalovanej. Žalobkyňa v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou vznikla škoda. Jednotlivé čiastkové nároky predstavujú škodu titulom bolestného vo výške 2.828,- eur, sťaženia spoločenského uplatnenia (fyzické) vo výške 4.675,- eur, strata na zárobku počas PN vo výške 402,73 eur, sťaženia spoločenského uplatnenia (psychické) vo výške 3.721,- eur a účelných nákladov liečenia vo výške 62,85 eur, vrátane uplatneného príslušenstva. Žalobkyňa zároveň žiadala priznať nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Podaním doručeným súdu dňa 15.03.2022 žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť a navrhla konanie zastaviť a priznať strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

4. Zo spisu je zrejmé, že v priebehu konania, t. j. po podaní žaloby žalovaná uhradila čiastkovými platbami žalobkyňi dňa 12.12.2018 bolestné vo výške 1.733,- eur, dňa 17.07.2020 bolestné vo výške 183,- eur, dňa 22.03.2019 sťaženie spoločenského uplatnenia za psychické následky vo výške 3.721,- eur, dňa 23.11.2018 sťaženie spoločenského uplatnenia fyzické vo výške 2.075,- eur, dňa 12.12.2018 stratu na zárobku vo výške 402,73 eur, dňa 15.11.2018 náklady na lieky vo výške 6,03 eur. Neuhradené zostali podľa žalobkyne náklady na bolestné vo výške 912,- eur, sťaženie spoločenského uplatnenia fyzické vo výške 2.600,- eur, náklady liečenia vo výške 62,85 eur spolu s uplatneným príslušenstvom.

5. Vzhľadom na to, že žalobkyňa vzala svoju žalobu v celom rozsahu späť v priebehu konania, po nariadených pojednávaniach, súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vyzval žalovanú, či so späťvzatím žaloby súhlasí.

6. Žalovaná podaním zo dňa 16.03.2022 vyslovila súhlas so späťvzatím žaloby v zostávajúcej neuhradenej časti. Ohľadne trov konania mala za to, aby sa úspech strán posudzoval samostatne pri jednotlivých samostatných nárokoch. Bolestné uplatnené žalobou vo výške 2.828,- eur bolo uhradené počas konania celkovou sumou 1.916,- eur, a to z dôvodu, že až v konaní predložila žalobkyňa originál lekárskeho posudku, preto vznik sporu v časti 1.733,- eur zavinila žalobkyňa. Rovnako v časti 912,- eur zavinila žalobkyňa zastavenie konania, nakoľko v uvedenej časti vzala žalobu späť. Sťaženie spoločenského uplatnenia (fyzické) bolo žalobou uplatnené vo výške 4.675,- eur, suma 2.075,- eur bola žalovanou uhradená po podaní žaloby, v časti 2.600,- eur vzala žalobkyňa žalobu späť, zavinila tak zastavenie konania. Sťaženie spoločenského uplatnenia (psychické) bolo uplatnené rozšírením žaloby vo výške 3.721,- eur. Suma 3.721,- eur bola žalovanou uhradená v plnej výške. Strata na zárobku počas PN bola uplatnená žalobou v sume 402,73 eur. Uvedenú sumu žalovaná vyplatila, avšak mala za to, že žalobkyňa zavinila vznik sporu, nakoľko nepredložila originál dokladov k uplatneniu nároku. Ak by tak urobila, žalovaná by plnenie vyplatila mimosúdne. Náklady na cestovné boli uplatnené v rozšírení žaloby v sume 62,85 eur. V uvedenej časti vzala žalobu späť, zavinila tak zastavenie konania, bola tak neúspešná. Úrok z omeškania by sa mal posudzovať v splatnej časti ohľadne úspešnosti, resp. neúspešnosti.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zastavujúcej časti súd rozhodoval podľa § 256 ods. 1 CSP, teda podľa princípu zavinenia zastavenia konania. V uvedenej časti tak žalobkyňa zavinila zastavenie konania svojím procesným rozhodnutím - podaním späťvzatia v uvedenej časti, preto súd v uvedenej časti priznal náhradu trov konania žalovanej. V časti, v ktorej bola pohľadávka uhradená v priebehu konania, súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP, teda podľa princípu procesného úspechu, súd tak vychádzal zo skutočnosti, že v časti pohľadávky, ktorá bola v priebehu konania uhradená žalovanou, v uvedenej časti bola žalobkyňa úspešná. Pomer úspechu strán sporu tak súd stanovil nasledovne: Celková uplatnená pohľadávka v konaní predstavovala sumu 11.689,58 eur (ide o jednotlivé čiastkové nároky, t. j. bolestné vo výške 2.828,- eur, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.675,- eur, strata na zárobku počas PN vo výške 402,73 eur, sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.721,- eur a účelné náklady liečenia vo výške 62,85 eur). Z uvedenej uplatnenej sumy boli v priebehu konania žalovanou uhradené sumy vo výške 1.733,- eur (bolestné), vo výške 183,- eur (bolestné), vo výške 3.721,- eur (sťaženie spoločenského uplatnenia za psychické následky), vo výške 2.075,- eur (sťaženie spoločenského uplatnenia fyzické), vo výške 402,73 eur (strata na zárobku), celková suma uhradená žalovanou v priebehu konania je 8.114,73 eur. V uvedenej časti bola tak žalobkyňa v konaní úspešná, keďže k úhrade pohľadávky došlo po podaní žaloby. Bez právnej relevancie je tak dôvod zavinenia vzniku sporu, otázka úspešnosti je posudzovaná iba z procesného hľadiska, tzn. či k úhrade žalobou vymáhanej pohľadávky došlo po podaní žaloby. Vo zvyšnej neuhradenej časti, v ktorej uplatnený nárok zobrala žalobkyňa späť, bola teda procesne neúspešná, nakoľko zastavenie konania zavinila. V danom prípade hrubý úspech žalobkyne predstavuje 69,42 % ($8.114,73 / 11.689,58 / 100$), hrubý úspech žalovanej (v časti zastavenia po čiastočnom späťvzatí) predstavuje 30,58 %, teda čistý úspech žalobkyne vo veci tak predstavuje 38,84 % ($69,42 - 30,58$). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobkyne voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 38,84 %. Súd pri vyčíslení pomeru úspechu strán v konaní vychádzal iba z uplatnených súm bez príslušenstva, nakoľko v čase rozhodovania súdu suma príslušenstva ani nebola ustálená. Žalovaná síce uvádzala, že aj úrok z omeškania by sa mal zohľadniť pri posudzovaní úspechu, avšak neuviedla ňou navrhovaný spôsob výpočtu a konkrétneho započítania do úspechu tak, ako ani neuviedla ňou ustálený konečný pomer úspechu strán konania k jednotlivým uplatneným nárokom na základe jej vyjadrenia zo dňa 16.03.2022.

8. Proti tomuto rozhodnutiu, výlučne voči výroku II. o nároku na náhradu trov konania, podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP.

9. V odvolaní uviedla, že žalobkyňa si v priebehu konania uplatnila viacero samostatných nárokov, a preto by sa úspech strán mal posudzovať s ohľadom na každý uplatnený nárok, čo súd prvej inštancie nezohľadnil. Už dávno publikované rozhodnutie R 28/1970 uvádza, že jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorými je vymedzený obsah náhrady škody, sa prejavujú ako samostatné čiastkové

nároky, s touto ich samostatnosťou treba počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania. Tiež Komentár Civilného sporového poriadku C.H. Beck k § 255 uvádza, že trovy, ktoré strana sporu súčasne vynaložila na viac prejednávaných nárokov, je potrebné rozdeliť podľa pomeru výšky jednotlivých nárokov (t. j. podľa toho, ako sa tá-ktorá vec zo spoločne prejednáwanej veci podieľala na vzniku týchto trov). Takýto prístup spravodlivejšie zohľadňuje osobitosti jednotlivých uplatnených nárokov a s nimi spojených trov. Aj v tomto konaní bol iný spôsob dokazovania pri nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a s tým aj spojených trov (konkrétne v časti, v ktorej nedošlo k úhrade počas konania pri bolestnom v spornej sume 1.095,- eur a pri sťažení spoločenského uplatnenia za fyzické následky v spornej sume 2.600,- eur). Po úhrade nesporných častí nárokov sa konanie, úkony strán a trovy týkali len spornej časti nároku bolestného v sume 1.095,- eur a spornej časti sťaženie spoločenského uplatnenia za fyzické následky v sume 2.600,- eur, čo je tiež dôvodom, aby sa úspech strán posudzoval pri týchto nárokoch samostatne. Súdna prax už v minulosti vyslovila právny názor, že úspech žalobcu v spore ohľadne niektorého nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak v tomto žalobca nebol úspešný (pomerované výrokom rozhodnutia a žalobného petitu).

10. Žalovaná v odvolaní mala výhrady taktiež k tomu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách nebral do úvahy dôvod zavinenia sporu pri niektorých nárokoch. Úhrada bolestného v časti sumy 1.733,- eur a straty na zárobku počas PN v sume 402,73 eur boli síce zo strany žalovanej realizované dňa 12.12.2018, t. j. po začatí súdneho konania, avšak z dôvodu, že žalobkyňa až v priebehu konania predložila žalovanej požadované originály dokladov. Súd prvej inštancie tak nezohľadnil, že žalobkyňa pred podaním žaloby nepreukázala poisťovni tieto uplatnené nároky a neposkytla súčinnosť potrebnú k vyšetreniu poisťovej udalosti, čím poisťovni nevznikla povinnosť vyplatiť plnenie poškodenému. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedla, že podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poisťovník právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Žalované nároky boli síce zo strany žalobkyne, resp. jej právneho zástupcu uplatnené, neboli však do dnešného dňa riadne preukázané, preto žalovaná nemohla pristúpiť k výplate plnenia. Žalobkyňa má síce v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. priamy nárok na náhradu škody (o čom svedčí aj podanie žalobného návrhu len voči poisťovni), je však povinná tento nárok preukázať. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poisťová udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. K tejto problematike sa žalovaná vyjadrovala aj v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom uviedla, že na doručení originálov posudkov o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia a potvrdení o strate na zárobku počas PN trvajú vždy. Sú to tlačivá, ktoré si poškodený necháva vyplniť vyložene pre potreby odškodnenia za škodu na zdraví u poisťovne, preto nie je dôvod, aby si ponechával originál pre svoje potreby. Pokiaľ poškodený žiada o výplatu plnenia titulom odškodnenia poisťovňu, musí svoj nárok preukázať dôveryhodným dokladom, za ktorý považujeme originál posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia s podpisom a razítkom lekára a originál potvrdenia zamestnávateľa. Posudok o bolestnom a doklady k uplatneniu straty na zárobku boli doručené advokátom žalobkyne dňa 10.01.2018 vo fotokópii, napriek tomu, že listom zo dňa 18.01.2017 požiadala žalovaná o zaslanie dokladov potrebných k likvidácii nárokov poškodenej s výslovným uvedením kedy je potrebný originál tlačiva (dokladu), pričom prílohou listu boli tlačivá Posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, Hlásenie škodovej udalosti pre poškodeného a Potvrdenie o strate na zárobku počas PN. Originál posudku o bolestnom zo dňa 24.07.2017 spolu s potvrdením o dočasnej PN od lekára zaslal právny zástupca žalobkyne žalovanému listom zo dňa 29.11.2018 a žalovanej boli doručené dňa 05.12.2018. Súčasne právny zástupca uviedol, že originálom tlačiva Potvrdenie o strate na zárobku počas PN nedisponuje. Na základe uvedeného žalovaná dňa 12.12.2018 poukázala žalobkyni na účet právneho zástupcu sumu 2.135,- eur /titulom bolestného sumu 1.733,- eur (za 95 bodov x 18,24 eur/bod) a sumu 402,73 eur za stratu na zárobku počas PN/. Listom zo dňa 11.12.2018 žalovaná oznámila poukaz plnenia žalobkyni aj právnenému zástupcovi, pričom súčasne odôvodnila aj nepriznanie niektorých uplatnených položiek. Vzhľadom k vyššie uvedenému preto podľa žalovanej sumy 1.733,- eur titulom bolestného a 402,73 eur titulom straty na zárobku počas PN nemožno mechanicky zahrnúť do úspechu žalobkyne len z dôvodu ich úhrady po podaní žaloby, ignorujúc fakt, že originál dokladov preukazujúci tieto nároky bol tiež žalovanej doručený po podaní žaloby. Minimálne sa vynára otázka, či tu nie je priestor pre aplikáciu § 257 CSP, podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Žalovaná nesúhlasila ďalej s tým, že súd prvej inštancie do vyčíslenia pomeru úspechu nezahrnul tiež zročný úrok z omeškania s odôvodnením, že v čase rozhodovania súdu nebola suma príslušenstva ešte ustálená. V časti úroku z omeškania žalobkyňa vzala žalobu späť, čím procesne zavinila zastavenie konania a uvedené malo byť premietnuté do pomeru úspechu žalovanej vo veci. V tomto smere poukázala žalovaná na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/123/2019 zo dňa 12.08.2020, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/26/2017, resp. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2004 publikovaný v zbierke súdnych rozhodnutí NS SR. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že aj úrok z omeškania, resp. iné príslušenstvo je možné vyčísliť ku dňu vyhlásenia rozhodnutia a toto sa rovnako podieľa na pomere úspechu žalobkyne v konaní a má vplyv na rozhodnutie o trovách konania. Úrok z omeškania vymedzila žalobkyňa v žalobnom petíte príslušným percentom z konkrétnej sumy, pričom začiatok určila konkrétnym dátumom a koniec ohraničila zaplatením. Nakoľko súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhoduje aj bez návrhu v zmysle § 262 ods. CSP, mal si predbežnú výšku úroku z omeškania ku dňu svojho rozhodovania stanoviť a zohľadniť pri posúdení pomeru úspechu strán v konaní. Žalovaná pripája k svojmu odvolaniu v prílohe vyčíslenie úroku z omeškania ku dňu 29.03.2022, teda ku dňu rozhodnutia súdu o zastavení konania uznesením. V zmysle vyčíslenia je výška úroku vyčíslená pevnou sumou 927,70 eur (pri zohľadnení čiastkových úhrad na nárokoch v priebehu sporu). V tejto časti žalobkyňa procesne zavinila vznik sporu, a tak v časti úroku z omeškania 927,70 eur bola plne úspešná žalovaná.

12. Záverom odvolania žalovaná navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok II. o nároku na náhradu trov konania zmenil, eventuálne zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

13. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. m) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania v dôsledku spät'vzatia žaloby. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť, nakoľko voči tomuto výroku nebolo podané odvolanie.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 19.10.2018 domáhala voči žalovanej náhrady škody, ktorá jej bola spôsobená dňa 12.01.2017 ako účastníčke dopravnej nehody. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu škody titulom bolestného vo výške 2.828,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.828,- eur od 26.04.2018 do zaplatenia, titulom sťaženia spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) vo výške 4.675,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.675,- eur od 01.09.2018 do zaplatenia a titulom straty na zárobku počas PN vo výške 402,73 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 402,73 eur od 26.04.2018 do zaplatenia. Zároveň sa domáhala i náhrady trov konania.

Na pojednávaní konanom dňa 18.09.2019 súd prvej inštancie na základe návrhu žalobkyne pripustil zmenu žaloby. Po pripustení zmeny žaloby bol predmetom sporu nárok žalobkyne na zaplatenie náhrady škody titulom

- bolestného vo výške 2.828,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.828,- eur od 26.04.2018 do 11.12.2018 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.095,- eur od 12.12.2018 do zaplatenia,

- sťaženia spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) vo výške 4.675,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.675,- eur od 01.09.2018 do 22.11.2018 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.600,- eur od 23.11.2018 do zaplatenia,

- straty na zárobku sumu vo výške 402,73 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 402,73 eur od 26.04.2018 do 11.12.2018,

- sťaženia spoločenského uplatnenia (za psychické následky) vo výške 3.721,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.721,- eur od 08.02.2019 do zaplataenia,
- účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vo výške 62,85 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 62,85 eur od 08.02.2019 do zaplataenia, ako i nárok na náhradu trov konania.

Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 15.03.2022 zobrala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť, navrhla konanie zastaviť a priznať jej náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP. V späťvzatí žaloby žalobkyňa uviedla, že v priebehu konania došlo zo strany žalovanej k postupným plneniam. Dňa 15.11.2018 uhradila žalovaná žalobkyni náklady na lieky vo výške 6,03 eur (náhrada nákladov na lieky nebola predmetom sporu - pozn. odvolacieho súdu), dňa 23.11.2018 sťaženie spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) vo výške 2.075,- eur, dňa 12.12.2018 bolestné vo výške 1.773,- eur a stratu na zárobku vo výške 402,73 eur, dňa 22.03.2019 sťaženie spoločenského uplatnenia (za psychické následky) vo výške 3.721,- eur a dňa 17.07.2020 bolestné vo výške 183,- eur. V súvislosti s neuhradeným nárokom na zaplataenie bolestného vo výške 912,- eur, sťaženia spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) vo výške 2.600,- eur, nákladov na cestovné vo výške 62,85 eur a úrokov z omeškania, ktoré boli taktiež predmetom sporu, žalobkyňa uviedla, že aj v tejto časti berie žalobu späť vzhľadom na znalecké dokazovanie vykonané v priebehu konania, ako i s prihliadnutím na vyjadrenia MUDr. Jurigu a MUDr. Zamborského.

Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.03.2022 žalovaná vyslovila súhlas so späťvzatím žaloby a so zastavením konania. Potvrdila poskytnutie plnení uvedených žalobkyňou v späťvzatí žaloby (okrem úhrady nákladov za lieky vo výške 6,03 eur, ktoré neboli predmetom sporu - pozn. odvolacieho súdu). Žalovaná v súvislosti s rozhodovaním o trovách konania poukázala na to, že úspech strán je potrebné posudzovať samostatne pri jednotlivých samostatných nárokoch. Žalovaná uhradila počas konania žalobkyni dňa 12.12.2018 bolestné vo výške 1.733,- eur a dňa 17.07.2020 bolestné vo výške 183,- eur. Vznik sporu v časti bolestného 1.733,- eur zavinila však žalobkyňa z dôvodu, že až v konaní predložila žalobkyňa originál lekárskeho posudku o bolestnom. Rovnako v časti bolestného vo výške 912,- eur zavinila zastavenie konania žalobkyňa, nakoľko v uvedenej časti vzala žalobu späť vzhľadom na výsledok dokazovania. Sťaženie spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) bolo žalobou uplatnené vo výške 4.675,- eur, suma 2.075,- eur bola žalovanou uhradená po podaní žaloby, v časti 2.600,- eur vzala žalobkyňa žalobu späť vzhľadom na výsledky dokazovania, preto v tejto časti žalobkyňa zavinila zastavenie konania. Sťaženie spoločenského uplatnenia (za psychické následky) bolo uplatnené rozšírením žaloby vo výške 3.721,- eur, pričom suma 3.721,- eur bola žalovanou uhradená dňa 22.03.2019. Strata na zárobku počas PN bola uplatnená žalobou vo výške 402,73 eur, uvedenú sumu žalovaná vyplatila, avšak má za to, že žalobkyňa zavinila vznik sporu aj v tejto časti, nakoľko nepredložila originál dokladov k uplatneniu nároku, ak by tak urobila, žalovaná by plnenie vyplatila mimosúdne. Náklady na cestovné boli uplatnené v rozšírení žaloby vo výške 62,85 eur, v uvedenej časti vzala žalobu späť, zavinila tak zastavenie konania, bola tak neúspešná. Úrok z omeškania by sa mal v splatnej časti zohľadňovať pre posudzovanie úspechu, resp. neúspechu.

Následne súd prvej inštancie napadnutým uznesením výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 38,84 %.

17. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplataenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Ak má byť konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, je súd povinný skúmať dôvod, pre ktorý zobral žalobca žalobu späť. Ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalobcu, potom musí ísť výlučne o správanie tejto strany sporu, nie o správanie niekoho iného alebo o správanie oboch strán. Rovnako to platí aj v prípade, ak je dôvodom späťvzatia žaloby správanie žalovaného. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala,

resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu) (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09).

20. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3MCdo/25/2012 zo dňa 04.04.2013 uviedol, že v prípade, ak súd prejednáva nárok na náhradu škody, ktorá je vymedzená jednotlivými zložkami práva na náhradu škody, tieto jednotlivé zložky na náhradu škody sa prejavujú ako samostatné dielčie nároky vyplývajúce z určitého zodpovednostného vzťahu. Existencia týchto dielčích nárokov je od seba nezávislá; jednotlivý dielčí nárok môže vzniknúť bez toho, aby súčasne vznikli aj ďalšie nároky. Jednotlivé dielčie nároky na náhradu škody sú podľa hmotného práva úplne samostatné, nakoľko predpoklady ich vzniku sú odlišné a tiež vznikajú v rôznom (inom) čase. So samostatnosťou dielčích nárokov na náhradu škody je nutné počítať aj pri rozhodovaní o trovách konania (porovnaj R 10/1976, R 28/1970, obdobne vec Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. MCdo 11/2011).

21. Vzhľadom k tomu, že si žalobkyňa v prejednáwanej veci uplatňovala náhradu za bolesť s úrokom z omeškania, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia (za fyzické následky) s úrokom z omeškania, náhradu straty na zárobku s úrokom z omeškania, náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia (za psychické následky) s úrokom z omeškania a náhradu účelne vynaložených nákladov liečenia s úrokom z omeškania, je zjavné, že uplatňovala niekoľko samostatných nárokov, preto sa považuje na účely rozhodnutia o náhrade trov konania každý z týchto nárokov za samostatnú vec. Z uvedeného potom vyplýva, že pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania v prípade zastavenia konania pre späťvzatie žaloby o náhradu škody, ktorá je vymedzená jednotlivými čiastkovými nárokmi na náhradu škody, je treba posúdiť procesné zavinenie na zastavení konania samostatne vo vzťahu ku každému čiastkovému nároku osobitne a vo vzťahu k tomuto čiastkovému nároku rozhodnúť aj o náhrade trov konania samostatným výrokom. Spory o čiastkových nárokoch na náhradu škody majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.

22. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie takto nepostupoval. Neposudzoval procesné zavinenie na zastavení konania samostatne vo vzťahu ku každému čiastkovému nároku na náhradu škody uplatneného žalobkyňou, keďže o nároku na náhradu trov konania rozhodol jedným výrokom.

23. Prvoinštančný súd sa dopustil pochybenia i v tom, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania neprihliadal na žalobou uplatnené príslušenstvo argumentujúc tým, že v čase rozhodovania súdu suma príslušenstva ani nebola ustálená. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2004 zo dňa 27.04.2004, v zmysle ktorého neúspech žalobcu týkajúci sa príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný a poukazuje na to, že úspech v konaní sa posudzuje podľa žalobného petitu, pričom žalobca okrem istiny žiadal od žalovanej priznať aj príslušenstvo, a teda v prípade, ak žalobca na žalobou uplatnené príslušenstvo nemá nárok, považuje sa žalobca v časti konania o zaplatenie v zamietajúcej časti petitu za neúspešného. Podporne odvolací súd poukazuje na publikované uznesenie Vrchného súdu v Olomouci sp. zn. 7Cmo 507/2005 zo dňa 26.07.2006, v ktorom sa konštatuje, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri čiastočnom (ne)úspechu v konaní je nutné považovať za predmet konania nielen žalovanú istinu, ale tiež jej príslušenstvo. Taktiež podľa stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.06.2020 sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania pri určovaní hodnoty sporu prihliada v odôvodnených prípadoch aj na nevyčíslené príslušenstvo, ktoré súd vyčíslil ku dňu rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu možno uvedené právne závery analogicky aplikovať aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP.

24. V záujme zachovania práva strán sporu na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o nároku na náhradu trov konania (výrok II.) podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v zrušenej časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť vo veci nároku na náhradu trov konania. Pri opätovnom rozhodovaní o predmetnom nároku súd posúdi procesné zavinenie na zastavení

konania samostatne vo vzťahu ku každému čiastkovému nároku na náhradu škody uplatnenému v prejednávanej veci a vo vzťahu ku každému takémuto čiastkovému nároku rozhodne o náhrade trov konania samostatným výrokom. Prvoinštančný súd pri posudzovaní procesného zavinenia na zastavení konania v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP bude prihliadať aj na príslušenstvo (úroky z omeškania) uplatnené v spore, ktoré si na tento účel vyčíslí pevnou sumou. V prípade nevyčísleného úroku z omeškania uplatneného v spore, ktorého začiatok bol žalobkyňou určený konkrétnym dátumom a koniec viazaný na zaplatenie (t. j. od ... do zaplatenia), bude súd prvej inštancie povinný si toto príslušenstvo vyčísliť ku dňu rozhodnutia súdu o zastavení konania (29.03.2022). Pri posudzovaní procesného zavinenia na zastavení konania bude prvoinštančný súd povinný skúmať aj to, či v danom prípade nie sú splnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 257 CSP, na ktorého použitie poukazovala žalovaná v odvolaní. V tejto súvislosti sa prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zároveň vysporiada s odvolacími námietkami žalovanej k dôvodom zavinenia sporu a tiež vo vzťahu k aplikácii ust. § 257 CSP. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a náležite odôvodní v zmysle ust. § 220 CSP tak, aby bolo toto rozhodnutie preskúmateľné.

26. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).